

[Tinning]

nastik? Hr. Nør Christensen talte om andre muligheder for på en eller anden måde at lægge så mange hindringer i vejen for folk uden for idrætsforeningerne, at de var nødt til at gå ind i dem. Det er en dårlig idé og i øvrigt selvfølgelig i total modstrid med regeringens ideologiske grundlag, som handler om smidighed og afbureaukratisering, fantasi, optimisme og åbenhed og en række ord i den ende.

Det, jeg mener man omvendt bør sige, er: hvordan skaber vi et idrætsliv, som er en del af det lokale kulturliv, således at det er rart at være der, og således at det får en mening at være der? Hermed er vi ovre i det, som jeg i hvert fald ville kalde folkelig idræt, hvor idrætten fungerer ikke bare som målet i sig selv, men som både mål og middel i sig selv såmænd og samtidig som en del af et levende og aktivt kulturliv.

Både hr. Helge Sander og hr. Nør Christensen og andre, som interesserer sig for dette emne, skulle i den forbindelse sætte sig ned i en fredelig stund og kigge på den såkaldte Hashøjsag. Den er der skrevet en del om i det blad, som hr. Jimmy Stahr allerede har haft fat i. Den handler om, at man med de nugældende bestemmelser faktisk er kommet til at tvinge en lokal idrætsforening til at bevæge sig 10-12 km væk fra dens klubhus, hvor man så kan spille sine hjemmekampe. Det har i øvrigt også faciliteter, hvor man kunne spille.

Der er for så vidt ikke noget i vejen med juraen i det, for sådan kan man gøre, hvis man administrerer tilstrækkelig stramt og med tilstrækkelig mangel på forståelse for, at idrætten skal fungere som en del af kulturlivet. Men for folk, der godt vil angribe reglerne i dette her, er der en mulighed for at sige, at så må vi prøve at få lavet de regler om. Reglerne skal tværtimod hele tiden tilskynde til, at idrætten får mulighed for at fungere som en del af lokalsamfundet. Og Hashøjsagen er et skrækindjagende eksempel, for hvad nytter det med alle de pæne ord, når det viser sig, at vi faktisk har nogle bestemmelser, som gør, at man kan jage folk 10-12 km væk eller bede dem om at tage 10-12 km væk, om man vil?

Udvalget, som skal nedsættes som enden på alt dette, gør jo, at det hele forløber relativt udramatisk. Enhver ved jo, at skulle der endelig komme en lille smule gang i det, vil

man kunne sige, at det må udvalget kigge på, og så sker der ikke mere. I forbindelse med dette udvalg vil jeg gerne vide, dels hvem der egentlig skal sidde i det, dels hvornår ministeren har tænkt sig de skal være færdige, og dels hvordan det kommer til at hænge sammen med arbejdet i det udvalg, som hr. Ole Vig Jensen er formand for. Jeg vil ligesom hr. Helge Sander gerne appellere til hr. Ole Vig Jensen – det er vist på mode – men samtidig sige, at det, som jeg synes er vigtigt, er, at der bliver en koordinering mellem de to udvalg. Det kan jo ikke nytte noget, at man laver det ene i det ene udvalg og noget andet i det andet udvalg. Jeg mener også, at ministeren allerede i dag må fortælle os, hvordan vi sikrer den sammenhæng i tingene, og især selvfølgelig fortælle os, hvornår man egentlig bliver færdig med arbejdet.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil også gerne takke ministeren for redegørelsen om idrætten i bredden. Allerede da vi havde debatten om eliteidræt, nævnte kristeligt folkeparti nødvendigheden af en behandling af breddeidrætten, og vi sagde meget klart, at netop breddeidrætten er en forudsætning for eliteidrætten. Vi kan vel sige det sådan, at eliten rekvireres fra bredden, men bredden stimuleres af eliten.

Skal vi så se lidt på idrættens betydning for det enkelte menneske og for samfundet, kan der trækkes mange positive ting frem. Idrætten har betydning for det enkelte menneskes sundhed og velbefindende. Vi ved, at de muskler, der ikke bliver brugt, svækkes, og i et samfund, hvor industrialiseringen bliver mere og mere dominerende, er det klart at flere og flere får stillesiddende arbejde, og så er det simpelt hen nødvendigt for store dele af befolkningen at sørge for fornøden motion.

Mange mennesker får interesse for idræt i skolen eller som børn i forskellige idrætsklubber. Jeg tror, at en større indsats her vil være af uvurderlig betydning, ikke mindst til forståelse af, at idræt ikke bare er alt det sjove og dejlige med at lege med bolden, men at man også, når man bliver lidt større, skal have noget at vide om, hvilken betydning bevægelse og motion har for hele ens velbefindende, også i årene fremover. Da der nu